

Prizori iz Requiema za Jezusa. Fototeka: Jože Kregar

JOŽE KREGAR

OGRINČEV REQUIEM ZA JEZUSA

V IZVEDBI GLEDALIŠKE SKUPINE ŽUPNIJE LJUBLJANA - MOSTE¹

*»Kdo pravi, da ni na tem svetu čiste,
zveste, iskrene in večne ljubezni...
Nocoj sem tu, da vam povem resnico;
večno, davno, večno novo zgodbo o ljubezni.
Močni kakor smrt in močnejši.«²*

Pravijo, da je bila nekoč umetnost v službi religije. V času, ko je umetnost sama postala religija, mnogokrat izpraznjena prave vsebine, pa se zdi, da ima dramsko delo moščanskega župnika dr. Božidarja Ogrinca nov pomen. Zavedajoč se dejstva, da odrešitev prihaja po lepoti, da je lepota besede, glasbe, slike, filma in dramske igre nekaj, kar v današnjem času lahko povezuje ljudi, je dr. Ogrinc napisal delo, ki je pravzaprav kolaž različnih leposlovnih besedil in dramskih tekstov. Ogrinčevo delo predstavlja neko novo celoto, ki na prav poseben, času primeren način, nagovarjajo današnjega človeka. Tako se v njegovem tekstu zvrstijo odlomki Wildove Salome, Isherwood/Kandrovega Cabareta, Bertholda Brechta in Ogrinčevega avtorskega prispevka v neki novi luči. To novo dramsko delo nagovarja na prav poseben način, saj je bilo že v osnovi namenjeno ljubiteljskim igralcem - amaterjem, ki pa so svoje delo opravljali z velikim veseljem. Ogrinčev Requiem jih ni povezal samo s svojo vsebino, pač pa tudi kot delo, ki je župniku Božidarju služilo kot osnova za povezovanje župnijskega občestva. Glede na odzive samih igralcev - župljanov, kakor tudi publike, lahko rečemo, da je dr. Ogrincu uspelo nekaj, kar si verjetno želi marsikateri župnik - povezati svoje občestvo v družbo, ki je v samem igranju in mnogih skupnih druženjih - gledaliških vajah, začela spoznavati nek drugačen pomen krščanske ljubezni.

1 Gostovanje Gledališke skupine župnije Ljubljana - Moste s predstavo Requiem za Jezusa 13. decembra 2015 na Loškem odru v Škofji Loki je, v okviru sklopa dogodkov s skupnim naslovom ČLOVEK, GLEJ NAPREJ, kot odmev na veliko razstavo ob 70-letnici konca druge svetovne vojne ČLOVEK, GLEJ, organiziralo Kulturno-zgodovinsko društvo Lonka Stara Loka.

2 B. Ogrinc, **Requiem za Jezusa**, uvodne besede pripovedovalca v prvem prizoru: *Ješua in Marija Magdalena*

Verjetno tudi ni naključje, da je delo napisal župnik, ki je na Teološki fakulteti doktoriral z disertacijo *Poetičnost religije in njena sprevrženost v nasilje*. Za samo delo se zdi, kot da je zaznamovano z osebno izkušnjo avtorja, pa tudi različne vloge v sami igri je župnik Božidar namenil ljudem - župljanom, za katere je nekako slutil, da so sposobni v njih odkriti posebnosti, lastne posameznim vlogam.

Prva predstava *Requiema* je bila 21. junija 2015 v domači župnijski cerkvi Sv. Družine v Mostah. Naslednja uprizoritev je potekala v Antonovem domu na Viču. Na podlagi teh dveh izvedb, ki sta bili uprizorjeni pred polnima dvoranama, je bila moščanska gledališka skupina povabljena v gledališče »Loški oder«, kjer je gostovala v nedeljo, 13. decembra 2015.

ZASEDBA GLEDALIŠKE SKUPINE ŽUPNIJE LJUBLJANA - MOSTE

Režiser, dramaturg in scenograf: župnik dr. Božidar Ogrinc

Scenografka: Saša Batistič

Tonski tehnik: Matjaž Bolta

Lučkar: Klemen Bergant

Izbor glasbe in projekcij med posameznimi prizori: dr. Božidar Ogrinc, Saša Batistič

Režija projiciranega filma: dr. Božidar Ogrinc

Vlogi v projekciji: dr. Božidar Ogrinc in Štefan Souidi

Pripovedovalec, Ješua, glas Janeza Krstnika: dr. Božidar Ogrinc

Marija Magdalena: Saša Batistič

Saloma in Suzana: Ema Kregar

Veliki duhovnik: Jernej Souidi

Jehuda: Štefan Souidi

Duhovniki: Štefan Souidi, Gašper Brvar, Aleš Por, Damijan Omerza, Boštjan Kokalj, Peter Goričar

Herodiada: Mija Kregar

Herod: Jože Kregar

Klavdija in pevka: Meta Bohinc

Pilat: Franc Tome

Johanaan Potaplavec: Peter Goričar

Judita: Ada Kregar

Pevec, duhovnik: Andrej Doblehar

Kabaretna dekleta: Manca Devetak, Vida Kregar, Ana Pranjić, Ana Rožman, Neža Šeruga

Gostje na Tetrarhovi zabavi: Barbara Goričar, Majda Šuštar, Franc Tome,
Dragica Dropulja

Kristus na križu: Boris Mugerle

Plesalka s tančico: Barbara Goričar

Mati: Majda Šuštar

Otrok: Gaja Omerza

Ozdravljenke: Dragica Dropulja, Špela Bolta, Majda Šuštar, Barbara Goričar

Grešnica: Ana Pranjč

Grešnik: Aleš Por

Medved: Manca Devetak, Ana Rožman

Glasbeniki: Jože Kregar (klavir, harmonika), Barbara Goričar (klavir), Vida Kregar (saksofon), Ada Kregar (tolkala), Mija Kregar (flavta)

NEKAJ MNENJ O PREDSTAVI

Peter Hawlina

V nedeljo, 21. junija, sem se odpeljal v Ljubljano, kjer so na cesti pred gostilno Pod skalco nastopali muzikanti. Nerad sem zapustil prijetno dogajanje samo zato, ker sem svakinji obljubil, da si pridem v moščansko cerkev ogledat Requiem.

Nekaj minut sem zamudil in se znašel v popolnoma temni dvorani. Ko se je oder spet osvetlil, sem se najprej čudil, ker je bila cerkvena notranjost tako prirejena, da nepoznavalec ne bi mogel verjeti, da se je znašel v cerkvi. Videl sem, da so skoraj vsi sedeži zasedeni in sva z ženo našla vsak svojega nekaj vrst narazen. Polno dvorano je dodatno polnila glasba. Po prvih presenečenjih so se vrstila vedno nova. Scena in prizori so dogajanje prestavljali v kraju in času. Vse sestavine gledališča so presegle amaterizem. Izrazito vidno je bilo veselje za sodelovanje.

V naslednjih dneh sem sorodnikom, prijateljem in znancem priporočal, naj bodo pozorni na morebitno ponovitev.

Prva ponovitev je bila v soboto, 24. oktobra, v Antonovi dvorani na Viču.

Opazil sem, da so mnogi prizori spremenjeni. Repriza je bila polna novih presenečenj. Prepričan sem, da bodo sledile ponovitve in s tem priložnost za ponovni ogled.

Janez Suhadolc

Na predstavo dramskih prizorov »Rekvijem za Jezusa« sem šel z nezaupanjem in skepso. Pričakoval sem v najboljšem primeru modernizirano varianto »Škofjeloškega pasijona«. Bil sem prijetno presenečen. Če bi se namerilo, bi čisto z veseljem še enkrat prisostvoval tej predstavi, ki je uspešna in duhovita mešanica mjuzikla,

kabareta, vodvila, grške drame, brehtovščine in ne nazadnje vendarle tudi že omejenega pasijona.

Vsebina predstave se vrti okrog znane biblijske zgodbe o življenju in trpljenju Jezusa Kristusa. Gre za spopad med dobrim in zlom, pri čemer zlo kar naprej zmaguje, a se ve, da ne more in nikoli ne bo dokončno prevladalo nad dobrim. To je stereotip, ki je bil in še bo osnova mnogim literarnim podvigom. »Rekvijem« je uspešna varianta omenjenega motiva.

Rekvijem skorajda ne moralizira. Odvija se v hitrem stakato ritmu, to je lastnost, ki je redka v slovanski dramski ustvarjalnosti. Posamezni kontrastni prizori so omejeni na nekaj minut. Prizore povezuje zbor policajev, udbovcev, farizejev, kagebejevcev, gestapovcev ali nekaj podobnega. Mislim, da je zbor najbolj uspešen del predstave, ki sicer obsega, na primer, tudi nekaj prizorov iz bordela z »madamme« na čelu. Besedišča, gibov in kostumografije teh prizorov ne bi pričakoval v predstavi, ki je nastala dobesečno v produkciji in režiji neke slovenske župnije, natančneje: v župniji Sv. Družine v ljubljanskih Mostah. Avtor Rekvijema in Jezus v predstavi je kar moščanski župnik dr. Božidar Ogrinc!

Predstava je amaterska, a se skoraj v vseh elementih približuje profesionalnim teatrskim podvigom. Amaterizem, kolikor ga je čutiti, podarja predstavi toplino in domačnost. Rahla govorna napaka imenitnega poveljnika policajev je, na primer, simpatična. Številni igralci znajo zahtevno besedilo na pamet brez suflerja. Scena, osvetljava in sploh tehnika deluje brez pripomb, glasbena spremljava je vsakršna, nekaj se zares poje in igra na klavir ... Gre za velikanski in kompleksen amaterski podvig, ki bi mu na Slovenskem težko našli smiselno primerjavo. Publika je bila nad predstavo navdušena, no, imel sem vtis, da so najbolj uživali v predstavi vendarle kar ustvarjalci.

Ana Florjančič

Rekvijem za Jezusa je delo, ki pretrese do dna duše. Je pričevanje ne le o – še danes težko razumljenem in dojetem - trpljenjskem žrtvovanju Jezusa kot Boga-Človeka, temveč o večnem boju med dobrim in zlim, med vero in nevero, med vestjo in otopelostjo, gluhoti in brezbriznostjo, predvsem pa o sodobnem času, ko brez cilja bredemo po globoki močvari egoizma, relativizma, in še česa...

Vsi nastopajoči delujejo prepričljivo, še bolj kot poklicni igralci. Vse čestitke!

Alojzij Pavel Florjančič

Prepričljivo in odrsko dobro izvedeno. Gre ob bok rock operi Jesus Christ Superstar (Andrew Lloyd Webber, Tim Rice). Če bi bili geruzijci (sinedrij) kot nacistični gestapovci naši komisarji, bi bilo to lahko naše najboljše odrsko delo na temo medvojne in povojne Slovenskega križevega pota oziroma pasijona.